

Katona dalok.

1. Fúják a riadót verik a rézdobot
Hordki jó anyám pántlikós kalapom
Kis puska csörög rézöngy menydörög
Kardam hegyéről piros vér lecsöpög
2. Lúthot jaggathat az az édes anyja
Kinek a fia megy a háborúba
Vagy kezét vagy lábát a csatába hoz előrik
Mégsem hoz megény mégis eltemetik.
3. Fogyha a hácteren bajtársam elesik
Vénezd megd végig kinszenvedésemet
Vedd elő zsebkendőd kösdbe a számemet
Földsd meg fegyvered lőj aragon engemet

az első verset kihagytam
külön hazra csatolom

Óron József

Megjött a levél fekete pecséttel
Megjött az ellenség száz ezer emberrel
Száz ezer ember al a harcmezeyén
Látod jó anyám hiába neveltél

I

Ferenc József levelet írt ma reggel
Masirosni szeretne a sereggel
Kimasíroz és öreg királyunk
Tcsak nézzed amit mi magdcsinálunk

II

Ferenc József fölment egy hegytetőre
Ónan nézett messzelátón előre
Mindig csak azt nézegeti ha ráér
Hagyhascolunk királyér és harzóér

III

Ferenc József mezitláb ment sétálni
Mert nem tudtáb eszmáját megvársalni
Kilenc kovács nem mente elválni
Mert nem tudtáb gjemánt patkót csinálni

Betyárdal

Élves betyár ^I vagyok Patkó az én nevem
A váci csendörök rég keresnek engem
Flegyebit völgyeket hiába másbanok
A szegény legényre seholye akadnak

II

Gyere kisangyalom ijed az omlás
Hadd hajtssam fejemet bánatos kebledre
Virassál felettem még it szunyadozom
~~Te~~ Hagyha majd zaklatnak kezt föl
kisangyalom

(müsdal)

I Mikor még petyába feküdtem

És nemrötki még a fogam

Az életől mitsem tudtam
Csak tejet ittam boldogan

Egy asszony, ült az ágyam mellett

Ki feltű gondal vigyázott rám
& Előingátott lágyaltatóval

Egy asszony az Edesanyám
Szegény anyám.

II Felüöttem hetyke legény lettem

A népnoknyákat hajrolám

Fiaeskaim lelkeim hárasodj meg

Könyörgött váltig az anyám

Egy jó hárból való eskütesü

Polgár lány legyen arád

Ugy inted, hogy entendőre

Ugy anya legyen az anyád

Szegény anyád.

III De nekem cifo ceda kellett

Ki pénzért mérte isokjait

Anyám mindenét eladta

Mindent zálog háiba vitt

Munkába járt alvás hejett is
Hogy több pénzt keresen szám
Egyen mikor nem tudott adni
Megintöttem az anyám,
begény anyám.

IV A fejtőn nem lehet megálui
Csak zülöttem tovább tovább
Hégre gonon terő lettem
A házi gardám portolám
De egyen mikor becsukódott
A börtön ajtó éreám
Egy arroyt hallotam zokogui
Kint síratott az anyám,
begény anyám.

V De börtönre is napugár száll
Jött anyám tol ürenet
Holket jó falatot küldött
Hol vigantató levelét
De egyen (jaj) elmaraszt minden
Bus árvaság nakadt szám
Évekuntán mikor kijöttem,
Hallotam meghalt az anyám,
begény anyám.

7
VI A sírja jeltelen volt punta
Egy fillérem sem volt nekem
Lopásom s újra lopott párból
Síját felolvasítottam
Mint bántam hogyha rájta cipnek
Egy pár évet sórnak velem
Rászak alatt nekfeik tövében
Alusza álmat, az anyám
hegyen anyám

1977. II. 7. VVG. P

FUTÓMÉTA

Játéktér: 25 x 50 m.

Létszám: csapatonként 1 kapitány + 6 katona.

Kellékek: 1 labda, 1 ütőfa /60-80 cm hosszú, felül 5 cm, alul 3 cm széles, 2 cm vastag keményfa/. 6 db zászló a pálya sarkainak és a felezővonal megjelölésére. Számok a játékosok megjelölésére.

A belső /ütő/ métavonal előtt 3 méterre egy ütővonalat jelölünk ki. Az ütőcsapat a belső métavonalon sorakozik fel, és csak a számozásuk sorrendjében jönnek előre az ütővonalra. A külső /dobó/ csapat a játéktéren szétszórta helyezkedik el. Futni csak a játéktéren / a zászlókkal határolt területen belül/ lehet. Ha a futó játékos kifut a játéktérről, futása érvénytelen, vissza kell térnie a kiindulási helyére /vár, belső vagy külső métavonal/.

Hely-választás: "leváltás"-sal, vagy pénzfeldobással, rövidebb gyufa-szál húzásával.

A csapatok helyet cserélnek: 1. ha a játékidő első fele lejárt, 2. az egyik futót labdával eltalálták, 3. a külső csapat a labdát háromszor egymás után elkapja. 4. Ha az ütő csapat tagjai elfogytak, azaz nem tudtak visszafutni.

Az ütés szabályai:

1. Az ütős egy vagy két kézzel fogott fával történhet.
2. Az ütők csak a felállás /számozás/ sorrendjében üthetnek. Az a játékos, aki új ütés-jogot szerzett /ki és visszafutott/, nem üthet addig, míg előtte minden társa végig nem ütött.
3. Minden ütő csak egyszer üthet, a kapitány háromszor.
4. Hátrafelé, vagy a belső métavonal és a középszászló között oldalt kiütött labda /ferde ütés/ érvénytelen, futásra nem jogosít. Az ütő azonban újból nem üthet.
5. Ha az adogató nem jól adja fel a labdát, új adogatásra kell felkérni. A harmadik feladásra azonban ütni kell.
6. Ütésnek számít, ha az ütő hozzáüt a labdához, de azt nem találja el.
7. A kapitány utoljára üt /háromszor/, újból azonban csak akkor üthet, ha ő is ki- és visszafutott. Csak akkor üthet, ha más ütő már nincs.

A dobás szabályai:

1. A labdával futni a dobás előtt nem szabad, az ilyen találat érvénytelen. Labdával futni csak abban az esetben szabad, ha azt egy jobb helyzetben lévő társának akarja átadni, illetve dobni.
2. A futó játékos mozgását a dobó játékosnak nem szabad akadályozni, még akkor sem, ha a labdát egymásnak adogatják. Ak nél nincs a labda, az együtt mozoghat a futó játékosal.
3. Ha a rádobott labda elhagyja a játéktérre, a játék nem áll meg, a futást folytatni kell, a játéktéren kívül került labdát egy dobó játékosnak kell visszadobni a játéktérre.

4. Az adogatónak is joga van a futó játékost a játéktéren belül megdobni, tehát az ütővonal és a belső métavonal között is.

A második félidőben az ütés joga azé a csapaté, amelyik az első félidőben mint kapó kezdte a játékot.

Ha egy játékos ellőtötte a labdát, az az ütővonalról futhat, futásra váró társai pedig a belső métavonalról. Visszafutni a belső métavonalra kell.

A futás a belső métavonalról /az ütő esetében az ütővonaltól/ a külső métavonalig és vissza történik. Ha a futó úgy látja, hogy a távolságot a kiütés veszélye miatt megtenni nem tudja egyszerre, akkor a várba menekülhet, de onnan az első alkalommal az eredeti irányba tovább kell futnia, azaz ha a belső métavonaltól indult és befutott a várba, akkor a futást a külső métavonalig kell folytatni és csak azután futhat vissza, esetleg a várat újból érintve, a belső métavonalra.

Vár: A játéktér közepén egy kör. A várban lévő játékost megdobni tilos.

Pontozás:

Ha az ütőcsapat egy tagja visszatér a belső métavonalra, csapata egy pontot kap és a játékos újból üthet, ha a számozása szerint a sor rákerül. A kapitány visszafutása három pontot jelent. Győz az a csapat, amelyik a játékidő alatt / 2x10 perc/ több pontot szerez.

Virág Eszter

dobogott a keblébe.

Falu végén kezdődik a nyárfás út,
Ott lakott a jó Kondorosi Gábor,
A falunak daliás szép legénye,
Kinek halászmesterség a kenyere.

Nádfedeles, kéményes a lakása,
Nincs szüléje, nincsen senki rokona,
Hállója volt egyedül, öröksége,
Ráadásul becsületes jó szive.

Kis Imrében a szerelem lobogott,
Mely a szép Viráh Eszterér dobogott,
Tudta, hogy az is szereti őtet,
Nem is sejti a Virág szerel...

Elmúlt az ősz, újra itt a kikelet,
Kondorosi Gábor katonává lett,
Beváltották őt egy huszár-ezredbe,
Némán borult Virág Eszter keblére.

Elbúcsúzik a legény a leánytól,
Mint a bus gerlice lenne, az ő párjától,
Szép kedvesem, áldjon meg a teremő,
is az a három esztendő.

Az Istennek csillagos ege alatt
Fogadtak ők hüseget is egymásnak,
Nem is gondolat oly nagy akadályra,
Az udvarra és büszke Virág Pálra.

Virág Pál szivábe bánat költözött,
Virág Eszter gyászruhába öltözött,
Rozmaringot rakott az ablakára,
Ott hullajtott sok bánatos könnyeket.

Lányom, lányom
Miért halvány arcodnak szép rózsája?
beszélnek,

Hogy te azt a koldus halászt szereted.

....

Kesereg és érte dobog a szívem,
Kondorosi Gábor az én jegyesem.

[The following text is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a poem or a letter.]

15
"Molnár Istvánné, Leczki Sára a neve, meghátt má húsz éve; Ő ezet tudta minden betűfő egy verset. Nem tudtam minden verset megtanónyi tőle, csak az elejét meg a V-betűró az utósót"

Református arany-ABC

Áron vétettünk meg
Mégpedig nagy áron,
Jézus drága vérén,
Nem a sárga sáron.
Nem árthat a sátán
Menkünk immáron,
Egész erejével
Dühösködjék bárhol.

Boldog, kinek dolgát
Isten igazgatja,
Mert boldogulását
Mindenben várhatja.
Mert kinek az Isten
A Vagyok az atyja,
Azt semmi kár, veszély
El nem borithattya.

Cimere a hitnek
A jócselekedet,
Mutasd meg hát ebből
Igazán hitedet.
Mig hát Isten éltet
E földön tégedet,
A jótéteményben
Töltsed életedet.

.....
Vizözön már vót,
De tűzözön lészen,
Amelly elpusztitja
A Földet egészen,
Mindenekről az Ur
Szoros számot vészen,
Ember! ne éljed hát
Élted olly merésszen!

Perőcsány, Darányi Józsefné, 1906.

"Ez olyan bibliai példázat vót, ez nagy szip dolog ez,
hogy ezt könyv nélkü meg tuggya tanónyi."

Krisztus születése szegény pásztoroknak
 Hirdettetett, nem pedig a nagy tudósoknak,
 Mért nem Heródesnek, vagy Agustus császárnak?
 Talán a szent angyalok nem jó helyen jártak?
 Megveté az Isten a világ nagyjait,
 Választotta ő magának annak szegényeit.
 Megszületett angagy király,
 Izráelnek királya,
 A föld színéről messze szállt
 A sötét éjnek homálya.
 Az igazság napja feljött
 A jók örvenezének,
 Dicsóosság a magasságban
 Az ég, s föld Istenének!
 Megszületett a nagy király,
 Hirtelen megjelentek
 A mennyország seregei
 Mezején Betlehemnek.
 És ott a pásztorok között
 Zengett az örömeink,
 Dicsóosság a magasságba
 Az ég, s föld Istenének!

Perőcsény, Darányi Józsefné, 1904

WA férjemnek a nagyanija má negyben éve meghalt 80 éves ko-
 rába-Darányi Sándorné, Szabó Teréz-/analfabéte/...A kislá-
 nyomot vezetgette és mondta ezkkete a verseket, sorúta még a
 M átyás királyró szóló nagyon szip verseket, abó má sajnos
 nem tudok, de ezt a karácsonyi verset/köszöntőt-kántáló/meg
 tanótam tőle hármat "

"Igy mondókának monta; a gyerekek mebantek így eggyés hátakho,
 rokonokho, és ezzel köszöntötték a karácsont., de má az ő ko-
 rába vót/A századforduló előtt és környékén/.

Fehér László

Fehér László lovat lopott
A fekete halom alatt,
Lovat lopott kantárolol,
Ékes-fényes szerszámostol.
Fehér Anna azt megtudta,
Hogy a bátyja el van zárva,
Fogd be kocsis a lovakot,
Rakj rája sok aranyokat.
Rakj rája sok aranyokat,
Ha kianná a bátyámot.
Fehér Anna elsétála
Szolgabiró lakására,
Szolgabiró, szolgabiró!
Hoztam én sok aranyokat.
Hoztam én sok aranyokat,
Vékákkal a huszasokot.
Vékákkal a huszasokot,
Ha kianná a bátyámot.
Nem köll nékem az aranyod,
Sem vékákkal a huszasod,
Hállyá vélem egy éjszaka,
Bátyád kibocsájtom még ma.
Fehér Anna elsétála,
A tömlöcnek ajtajára,
Fehér László édes bátyám,
Ébren vagy-e, vagy aluszol?
Nem aluszok, ébren vagyok,
Most is rólad gondolkozok.
Fehér László édes bátyám!
Azt mondta a szolgabiró,
Nem kell néki az aranyod.
Nem kell néki az aranyod,
Se vékákkal a huszasod.
Hállyak véle egy éjcaka,
Téged kibocsájtat még ma.

15
Fehér Anna, édes húgom!
Ne hallgassá a szavára,
A huncut szolgabirónak.
Szüzességedet elveszi,
Bátyádnak fejét véteti.
Fehér Anna nem fogadta,
A bátyjának jó tanácsát,
Egy éccaka véle hála.
Éppen csak ugy éjfáltájba
Zörgés esett udvarába.
Hallod-é te szolgabiró?
Mi zörög az udvarodon?
Kocsis fogja a lovakot,
Az zörgeti a vasakat.
Fehér Anna elsétála
A tömlöcnek ajtajára,
Fehér László, édes bátyám,
Aluszol-é vagy meghaltál?
Azt kiáltja a pajtássa,
Nincsen itt a maga bátyja.
Az éjcaka éjfáltájba
Vitték az akasztófára.
Fehér Anna elsétála
Szolgabiró lakására,
Szolgabiró, szolgabiró,
Szüzességemet elvetted.
Szüzességemet elvetted,
Bátyámnak a fejét vetted.
Fehér Anna letérgyelve,
Szolgabirót megátkozta,
Szolgabiró, szolgabiró!
Mosdóvized vérré válylon.
Mosdóvized vérré válylon,
Törölköződ lángot hánnyon!
Törölköződ lángot hánnyon,
A kenyered kövé válylon!
A kenyered köjé válylon,
Lovad lába megbotoljon,
Lovad lába megbotolliyon,
Az ágyaba tizenhárom
Szeker szalma megrothadjon!

Szendre báró

Erre alatt a szendrei határba
Jegyenyeфа kivirágzott magába,
Jegyenyeфа kivirágzott magába,
Bojtárlegény furulyáz az aljába.

Bojtárlegény szive olyan bánatos,
Előveszi a furulyáját, belefuj,
Furulyaszó felhangzik a kastélyba,
Hallagtja a Szendre báró leánya.

Éjfél után kettőt is üt az óra,
Mégis olyan szépen szól a furulya,
Furulyaszó felhangzik a kastélyba,
Ébren vagy-e Szendre báró Mariska?

Nyitva vana hálósobám ablaka,
Szép Mariska maga hajol ki rajta,
Szép Mariska így sóhajt föl magába,
Mért is lettem Szendre báró lánya!

Mért is lettem Szendre báró leánya,
Mért nem inkább juhászlegény babája!
Mert Mariska juhásznénak nem való,
A gyöngé lábát fölszurkálná a tarló.

Mikor ezt a Szendre báró megtudta,
Kihajtatott a szendrei tanyákra,
Meggérdezte a számadójuhásztól,
Nem látta-e Szendre báró kisasszonyt?

Nem láttam én báró uram, ha mondom,
A bojtárom három napja nincs itthon,
A bojtárom három napja oda van,
Szendre báró kisasszony meg vele van.

Szendre báró nagy dühébe megfordult,
Hazafelé az utközben mit gondult,
Kiadja az ácslegényi pajtának,
Akasztófát faragjatok, de hármat!

Ácslegények faragják már azt a fát,
Mejikre a juhászlegént aksztják,
Fújja a szél gyócsingét, gyócsigatyáját,
Mért szerette Szendre báró lejányát.

Perőcsény, Gembulya Károly, 1906.

Fehér László

Fehér László lovat lopott,
A fekete halom alatt,
Lovat lopott szerszámostól,
Szólgabiró udvarából.

A vármegyeyt ezt megtudta,
Fehér László el van fogva,
Fogjátok el azt a bitót,
Az akasztanyira valót!

Fehér Anna ezt megtudta,
Hogy a bátyja el van fogva,
Ment a börtön ajtajára,
Folyosóról folyósóra.

Fehér László édes bátyám,
Aluszol-e vagy maghättál?
Nem aluszom, ébren vagyok,
Csak felőled gondolkodok.

Azt mondta a szolgabiró,
Kiszabadulsz, hogyha mondom,
Háljak vele az éjszaka,
Szabad leszel egy órára.

Ne hálj vele a disznóval,
Az akasztani valóval,
Néked szüzességed veszi,
Nekem fejem vetetteti.

Fehér Anna azt nem bánta,
S ment a biró ablakára,
Véled hálok az éjszaka,
A bátyámnak szabadságra.

Ejféltája ba egy órakor
Zörgés hangzik az udvaron,
Fehér Anna azt mondotta,
Bátyám viszik akasztásra.

Szolgabiró vigasztalta,
Lovam viszik itatásra,
Lovam viszik itatásra,
Csörög a vas a szájába.

Perőcsény, Gembulya Károly, 1906

1. A2
Rabnóták/Perőcsény/

Jaj, de magasak a falak
De nehéz egy rabélet,
Mértis tudtalak szeretni
Barna legény tégedet.

Hogyha volna tintám tollam
Volna egy kis papirom
Leírnám én mind szokot
Mit leírni nem szabad

Van már tintám, van már tollam
Arcom lesz a papirom
Szívem lessz az író tollam
Mivel írni fájdalom

Este van már késő este
Minden rabnő alszik már
Csak egy asszony sir magában
Kire nehéz rabság vár

Reggel van már kora reggel
Minden rabnő ébren már.

Vándororlok messze idegenbe
De valami gond áll a szívembe
De valami nyomja de valami bántja
Látlak e mégédeanyám kicsi háza

De szeretnék egyszer haza menni
Kicsi tanya házban
Othonomra lelni anya csókra kelni
áldott kezét könyhulatra meg csókolni

Bakanóták, huzsárnóták
Lovon jár a huszár gyalog röstel
Hiába ordit rá az őrmester,
De pucovál haptákba áll defelliroz
Mikor az őrmesterné komandiroz

Gyalog jár a baka nem áll lóra
Leptyogna ugyis hamar róla
Nemis várják a kapuban a kis lányok
Mint amikor megjönnek a huszárok.

Mikor engem besoroztak stb...közismert szüveg

Nyugat felől vihar támadt
Elsodorta a babámat,
Elsodorta vitte a csatába a csatába
Édes hazám oltalmára

Sir a lalkem hogy elvitte
Talán már el is temette
De a haza édes drága hantja drága hanta
Hejjettem is altatgatja.

Katona maradtama a hazáé
Sir az édes anyám a katona fiáé
Sir az édesanyám a szeretőm gyászol
Ellenséges ágyugolyó választ el egymástól.

Mikor mentem oroszországfelé még a fák is sirtak
Rezgő nyárfa hulló levelei mind engem sirattak
Sirass sirass rezgőnyárfa borulj a babám gyenge vállára
Sugd meg neki bele a fülibe fáj fáj fáj a szívem érte.

.....
El kell menni katonának messzire
Ittkell hagyni a babámat nincs kire
Terád hagyom egyik legjobb barátom
Megne csókolj mer a szemed kivágom.

2.

Letöltöttem a katona időmet
Add vissza hát a kedves szeretőmet
Éltesd véle életedet idáig,
Én meg élelem koporsóm bezártáig.

Barna menyecske fehérre meszelt háza
Három évig lessz a fekete gyászba
Három évig lessz a fekete gyászba
Míg az ura kint lessz Galiciában.

Barna menyecske mit ér a te életed
Hanincs itthon ~~te~~ édes kedvesed
Nincsen itthon kint van Galiciában
Ott sütögeti fegyverét a Muszkára

Barna menyecske kit viszel a kosárba
Orvosságot viszek Galiciába
Ellőtték a férjemnek a jobb kezit
Arra viszek borostyánfa levelit.

"Egy nagyon régi füzetből irtuk le":Emlék a katonaeletről

Mikor Krisztus Urunk a Szent Péterrel lejárt,
 Sok emberi dolgot helytelennek talált.
 Nem mást kérdeztetett, mindent maga próbált.
 Egyszer Szent Péterrel katonának beállt.
 Mert az is akarta belőről ismerni,
 Ha esetleg nincsen, rendet teremteni.
 Akkor még nem úgy vót minden, mint manapság,
 Hogy mindenkinek jár pár év katonaság.
 Aki akart, beállt, kapta a jó zsoldot,
 Amikor beleunt, hát kerekeltoldott,
 Lám, még ezek közt is hányan panaszkodtak!
 Hogy nem jó a koszt, kevés kosztot kapnak,
 Jézus ezt meghallva, gondolta magába,
 Csinálok valamit szegények dolgába,
 Fölhivta pétert, hogy tanácsot tartsanak,
 Szegény katonának mi jót is adjanak.
 Mivel akkor nem vót holmi jegyző-írnok,
 Ezek hijányába Péter lett az írnok,
 Péter-mint mondják-kicsit nagyot hallott,
 És bizony írni se nagyon jól tudott.
 Mert ő is járt próba találkára,
 Csak nem a tudástosztó felső iskolába,
 Azét volt úgy sokszor, hogyha Jézus diktált,
 Péter nem jó hallott, össze-visszafirkált.
 Péter tehát most is tollat, tintát fogott,
 Írta, amit neki Jézus tollbamondott.
 Legyen a bakának szalonna meg kávé,
 Péter így írta le:szaldva a kávé.
 Minden másnap legyen, finom birkagulyás,
 És Péter így írta: legyen kivonulás,
 Az ebéd legyen jó töltöttkáposzta,
 Péter le is írta:tölténytáska, puska.
 Lehet majd utánna akármilyen mártás,
 Péter úgy írta:nadrágszija-szorítás,
 Legyen délbe ber meg borraivaló,
 Péter azt írta le:borzasztó sok bagó •

Legyen még ebédnél szódavíz a borba,
 Péter úgy is írta:sok fekügg a porba!
 Zsoldfizetés legyen naponta háromszor,
 Péter meg leírta:havonta háromszor,
 Minden fizetéskor legyen ha-hat pengő,
 Péter le is írta:havonta hat pengő,
 Nagyothalló Péter ilyen galibát tett,
 Hogy a katonának hat pengő zsoldja lett.

Perócsény, Koczó Jánosné, 1932.

Násznagy-köszöntő

"A nyoszolyólyán bevitte a bukrítát az asztalra, a násznagy elejibe letette"

Kedves násznagy uram!
 Bocsánatot kérek,
 Hogy minden szó nélkül
 Színük elé lépek.
 De messziről jövök,
 Sok földet bejártam,
 Mig végtére e sok szép
 Rózsára találtam.

Kedves násznagy uram!
 Adja hát kalapját,
 Hadd tüzzem melléje
 Gyönyörű bokrétát.
 Odaadásomért
 Nem sokat kívánok,
 Egy százat, vagy ötszázast,
 Azzal odébbállok.

Mig szépen felragyog
 A szép kék ég alján,
 Ugy ragyog kezembe
 A sok, szép rózsaszál.
 Ugy ragyog, így fénylik,
 Mintha csillag volna,
 Mintha az angyalok ~~hullajtották~~
 Hullajtották volna.

"Odata a násznagy a kalapját, melléje lett tüzve a bokréta-nem úgy, mint most, hogy a mellükre tüzik-, s a násznagy fizetett. Utánna meg megköszöntük/a pñzt, Illyen három levélből álló" gruspán-levélhő csinátuk krepp-papirból virágot, 3 szál virág oda vót drótozva s azt meg szétoosztottuk, a pizt összeszedtük egy tálba, osztán akkor visszavittük az pizt a násznagy elejibe, osztán megköszöntük":

Hej, pedig ~~ma~~ messziről
 Hozom én ezeket,
 Összejártam érte
 Az olasz hegyeket,
 Rozmaringos kertek
 Szemembe tűnének,
 Vendégim számára
 Kezeim szedének.

Ugyan többhöz biztam,
 Tíz zsebet is varrtam,
 Hogy az összeszedett pizzel
 Mind tele rakhassam.
 Most pedig láthatják,
 Hogy a markomba is elfér,
 Zsebem pedig tőlem
 Enni soha nem kér.
 Mert hasznát veszem,
 Hogyha szaporodik pénzem,
 Kissebbjét, nagyobbját
 Mindig külön tészem. -Esszó mondásom!

Antonánóták:

Megjött a levél fekete pecséttel,
Megjött az ellenség százezer emberrel,
Száz ezer ember ál a harcmezején,
Látod jó anyám hiába neveltél.

Fuják a riadót verik a rézdobot,
Hozdki jó anyám pántlikás kalapom
Kis puska csörög rézágyu menydörög
Kardam hegyéről piros vér lecsöpög.

Sirhat jajgathat az az édes anya
Kinek a fia megy a háboruba
Vagy kezét vagy lábát a csatába ha elővik
Megsem hal szegény mégis eltemetik.

Hogyha a harctéren bajtársam elesek
Menézd majd végig kinszenvedésemet
Vedd elő zsebkendőd kösdbe a szememet
Töltsd meg fegyveredet lőj agyon engemet. /Árvai Jánosné közlése/

Ferenc Jóska levelet irt ma reggel
Masirozni szeretne a pereggel
nemasiroz édes öreg királyunk
Tecsak nézzed amit mimajd csinálunk

Ferenc Jóska fölment egy hegytetőre
Ónan nézett messzeláton előre
Mindig csak azt nézegeti ha ráér
Hogyharcolnak királyér és hazáér

Ferenc Jóska mezitláb men setálni
Mert nem tudták csizmáját megvasalni
Mert nem tudtak gyémánt patkót csinálni
Kilenc kovács nem merte elvállalni

Betyárdalok:

Hires betyár vagyok Patko az én nevem
A váci csendörök régkeresnek engem
Megyeket völgyeket hiába mászkának
A szegény legényre seholse akadnak

Gyere kisangyalom uljél az ölembe
Had hajtsam fejemet bánatos kebledre
Viraszál felettem még itt szunnyadozom
Hogyha majd zaklatnak kejtstföl kisangyalom.

Bogár Imre hová, oljan szaporán,
Azon a tajtékzó páripán,
Sugár Peti lánya férhez mén,
A lakodalma mégyek én

Hogya a lakodalomre megyen kened
Minek az a hosszú fügykös oda fent
Minek van az oda fel tűzve
Fel cifrázott kápa nyergébe.

Azt a kis lányt aki még ma férjhrz mén
Szeretőül de sokáig birtam én
De el csábittattott a szegény
El csábitotta egy gaz legény.

Sirversek Perőcsényből /volt Hont m.,jelenleg Pest m.szobi járás/

Itt nyugszik egy gondos édesapa,
Akit az ő kedvesei nem felednek soha,
"em sok időt éltem,rövid volt az élet,
De az Ur szólított,nekem mennem kellett.

Hevér János élt 43 évet,megh.1915.nov.12.

Szeretett nőm:Együd Julianna,
Gyermekeim:Géza,János,Vilma,
Családomért éltem,azért fáradoztam,
Hogy boldogságjukat elő mozdithassam
Még ezen felül többre is bizattam,
Mert községemnek hü törvénybirája voltam
És sok volt rám bizva,mint egy hü szolgára
Mert sokat fáradtam népemnek javára,
Ejjeletem,nappalomat áldoztam utánna,
De az Ur szólított engem jobb hazába.

Hajdu Julianna mgh.1915.ápr.12,élt 50 évet.

Nyugodjál jó anyánk ki anyit fáradtál
Minket a sok baj közt szeretve ápoltál,
A béke angyala őrizze sirodát
Dicső föltamadás kövesse álmodat.

Istenben boldogult
Pisák Lajos ifju legény
Pihen e gyász sir fenekén,
Élete legszebb szakában,
Tizenhat éves korában,
Idé várom édesapám,édesanyám,
Zokogva borulnak mind a ketten reám,
Jaj!szomorú óra,hogy meg nem halhatunk,
Öreg napjainkra ki lesz a gyámolunk?
Ki könnyörül rajtunk,
Jött a halál gyászhirnöke,
Hogy őt kegyetlen elvigye,
Testét földbe,lelkét menybe,
A boldogok seregébe.
Pisák András édesapám,
Bukri Eszter édesanyám,
Emeltették e sirkövet,
Máay az életökre gyászt vet,
Kedves fiunk Isten veled,
Csendes legyen nyugvóhelyed.
mh.1917.dec.12-én.

Biró Margit balladája

Hallottátok, mi történt a pusztába?
 Biró János Margit nevű lányával?
 Biró Margit sok legényt elcsábitott
 De még inkább Kis Imrét bolondított.....
 Kis Imrének más lány járt az eszébe.
 Elüzent ő a Cserépékhez
 hogy óhozzájuk is el fog majd menni
 Zsófi lányuk feleségül elvenni.....
 El is ment ő egy vasárnapon este
 Cserép Zsófi már a kapuba leste.
 Édes csókot, páros csókot is adott..
 Kis Imrének az asztalnál helyt adott.....
 Holnap este menjetek a jegyzőhöz,
 irassátok magatok a nagy könyvbe,
 Mert, ha eztet Biró Margit megtudja,
 a lányomat örökre elátkozza.....
 Biró Margit megy a vizmérő kutra,
 Oly szomorú hirt hallott ő a kútnál,
 Alig várja, hogy korsóját megtöltse
 Egyenesen Kis Imrének elejbe.....
 Igaz Imre, hogy te megházasodtál?
 A szívembe ily nagy bánatot hoztál,
 Igaz Margit szívem párja..szeres mást,
 ugyis sokáig szerttük mi egymást.
 Jól van Imre, add ide a kezedet,
 hadd kívánjak neked boldog életét:
 kilenc kutya hordja az egészséged,
 három napig éljen a feleséged,
 Se ég, se föld be ne vegyen gyomrába
 Boldogságát soha meg ne találja...
 Biró Margit megindult hazafelé,
 Ha köszönnek, még csak el se fogadja.
 Ha köszönnek, még csak el se fogadja.
 Haza ment és magát felakasztotta....

Farkas Julcsa..

A kilencszázhuszonötödök évbe
 Mi történt a mesztegnyői nagy-kerbe?
 Farkas Julcsa felmászott a nagy dobra,
 Egyenesen beleesett a dobba.
 Mikor ezt a szeretője meglátta,
 A két kezét a fejére kapcsolta:
 Géoesz uram álljon meg a masina,
 a szertóm beleesett a dobba.
 Farkas Julcsát kitették az udvarra,
 Piros vére úgy folyt el, mint a patak,
 Anyja helyett ráborult egy summás lány,
 Még az ég is gyöngyharmatot hullajt rá.
 Farkas Julcsát feltették a szekérre,
 elvitték a főorvos ur elébe.
 A főorvos ránézett és azt mondta:
 ennek csak a nagyisten az orvosa.
 Farkaséknál kigyulladt a mécsvilág,
 Talán bizony Farkas Julcsát siratják.
 Gyertek lányok, öltözzünk fel fehérbe,
 ugy kísérvük a jóisten elébe...
 Tizenkettő-tizenhárom-tizennégy..
 Frakas Julcsa szeretője hová mégy.
 Elmegyek gyöngyvirágos temetőbe,
 Rózsát viszek a Julcs keresztjére..

Szendrő báró balladája /Curgó környéki változat, énekelte

Misei Gyula/

Tul a Tiszán a szendrői határba
Magos nyárfa leveledzik magába.
Nyárfa alatt szépen szól a furulya
Hallgatja azt Szendrő báró leánya.

Szépen legel a báró ur gulyája
A kisasszony maga sétál utána,
Messziről kiáltja a Bandi juhásznak
Gyere ide szívem Bandi, terítsd le a subádat.

Szendrő báró ha felül a lovára
kilovagol a szendrői határba,
Mégkérdezi/a legkésebb/legkedvesebb juhászt,
Nem látta-é az ő kedves leányát.

Nem láttam én báró uram, ha mondom.
A bojtárom három napja nincs itthon,
A bojtárom három napja ~~nincs~~ oda van,
Lehet, hogy a kisasszony is vele van.

Tul a Tiszán most faragják azt a fát,
Amelyikra bojtárlegényt akasztják.
Fújja a szél slingelt ingét, gatyáját,
Mért szerette Szendrő báró leányát!

A pusztából kimozdulni nem merek,
Mert azt mondják, fekete gyászt viselek,
Fekete a ruhám, de fehér a zsebkendőm,
Bojtárlegény volt az első szeretőm.

Birá Margit /Hont megyei változat, Perócsény/

Mitörtént a ...-i határba
Birá Ferenc Margit nevű leánya,
Birá Ferenc Margit ~~nevű~~ leánya-
kinek az első tizedbe nincs párja-
Margit lányát sok legény csalogatta,
De legjobban K. s Imra biztatgatta,
Ne félj Margit, szívempárja, szeretlek,
Jövő őszre feleségül elveszlek,
De Imrének más kislány volt eszébe,
Üzenetet küldött a Cserépékhez,
Hogy majd egyszer el fognak oda menni,
/Gizi/Margit lányuk feleségül elvenni,
El is mentek oda egy szombaz este.
Cserép/Gizi/margot a kapuban Kint leste
Egy pár csókot, forró csókot is adott,
Babájának az asztalnál helyt adott.
Most már lányom menjetek kifelébe,
Irassátok nevetek a nagykönyvbe.
Mert, ha eztet Birá Margit megtudja,
Leányomat örökre elátkozza....
Éjfél után kettőt ütött az óra,
Birá Margit elindult a kis kutra.
Ha köszöntek neki, el se fogadta,
Haz ment és magát felakasztotta....
Lánypajtásim énrólam tanuljatok,
Igaz szívből szeretőt ne tartsatok.
Lám a babám én is nagyon szerettem,
Nemsokára sirba vitt a szerelem.....

Éjfél után kettőt ütött az óra,
Birá Margit elindult a kis kutra.
Oly szomorú hirt hallott a kis kuton,
Alig tudott haza menni az uton.
Alig várta, hogy kannáját letegye..
Elindult a Kis Imra hazafele.

..... leteszi,
Álnok betyár csak egy szóra gyere ki.
Ki ^{is} jött a Kis Imre a Kapuba,
Birá Margit mind csak azt hajtogatta,
Való Imre, hogy te megházasodtál,
A szívembe szintugy bánatot hagytál.
Való bizony Birá Margit, szeress mást.
Amint régóta szeretjük mi egymást.
Álnok betyár add ide a kezedet,
Hadd kívánjak néked boldog életet,
Három évig és harminchat hónapig
nyomjad babám gyászos ágyad fenekit.
Kilenc orvos orvosságát használjad,
nyugvóhelyed sehol meg ne találjad.
Se ég, se föld be ne vegyen gyomrába,
vessen ki a sirod bal oldalára.

Halász ballada...

Agyon ütöttek egy legényt ezer forintjáért,
A Tiszába bevetették pej paripájáért.

Tisza be nem fogta,
partjára kidobta...

A rra járt egy halászlegény,
hálójába fogta.

Hálójába fogta,
partjára kidobta,

Rögtön üzent az anyjának, meghal édes fia.

Jön az édesanyja,

Költi de nem hallja,

Kelj föl, kelj föl édes fiam,

gyer velem haza.

~~gyer velem haza~~ Költi, de nem hallja,

meg van az már halva,

szép fekete göndör haja

homlokára hajtva.

Jön az édesapja,

költi, ezt se hallja,

Kelj föl kelj föl édes fiam,

gyer velem haza.

Költi, de nem hallja,

meg van az már halva,

Sárga sarkantyus cszmája

lábára van fagyva.

Jön a szeretője,

Költi, ezt már hallja,

kelj föl kedves kisangyalom,

borulj a vállamra..

Megsíratsz-e rózsám

három legény előtt?

Megsiratlak kisangyalom

egész világ előtt.

Elkisérsz-e rózsám

temetőkapuig?

Elkisérlek kisangyalom

végző sírhalmodig.

Csináltatsz-e rózsám

diófakoporsót?

Csináltatok kisangyalom

márványkő koporsót.

Eltemetsz-e rózsám

a temető-kertbe?

Eltemetlek kisangyalom

virágos kertembe.

Virágos kertembe,

kertem közepibe,

Ott siratlak kisangyalom,

egész életembe.

Amott messze/Szendre báró balladája/

Amott messze a szendrei határba,

jegenyefa leveledzik bujába.

Jegenyefa leveledzik bujába,

bojtárlegény furulyázik alatta.

Kinyilott a kastélynak az ablaka,

Gyönyörű szép kislány nézett ki rajrta,

Ez a kislány így sóhajtott magába,

mér is lettem Szendre báró leánya.

Hont megyei változat, Perőcsény